

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **Okresný prokurátor v H. – Okresná prokuratúra H., Š.H.**, proti žalovaným: 1) **Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v H., okresný dopravný inšpektorát, N.H.**, 2) **I., bytom L.H.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného v 1) rade zo dňa 14. júla 2006, č. p. ORP-P-113/DI-3-2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 8. septembra 2009, č. k. 2S 45/08-30, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 8. septembra 2009, č. k. 2S 45/08-30, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom súd právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 8. septembra 2009, č. k. 2S 45/08-30, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu H., č.p. ORP-P-113/DI-3-2006 zo dňa 14.7.2006, ktorým bol žalovaný v 2. rade I. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. h), k) priestupkového zákona, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 15.000,--Sk (497,91 EUR) a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 22 mesiacov, a jeho vrátenia žalovanému v 1. rade na ďalšie konanie z dôvodu, že je v rozpore s ust. § 3 ods. 4, ust. § 32 ods. 1 a ust. § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu, ktorý mu predchádzal v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že správne orgány vychádzali pri rozhodovaní z listinných dôkazov a podkladov, ktoré tvoria súčasť priestupkového spisu a ktoré boli obstarané zákonným spôsobom pred vydaním rozhodnutia, a preto ich možno považovať za hodnoverné a presvedčivé a boli postačujúce aj na vydanie meritórneho rozhodnutia. Poukázal na to, že

správne orgány postupovali v súlade s právnymi predpismi a základnými pravidlami konania a dôkazy dostatočne vyhodnotili po zabezpečení presných a úplných zistení skutočného stavu veci.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalobca napáda rozhodnutie nielen z uvedeného dôvodu, ale aj z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na to, že doposiaľ v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že správne orgány v správnom konaní nekonali v rozpore s ust. § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Uviedol, že *správa o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky* zo dňa 2.4.2006, ktorú vypracoval stržm. P., podľa ktorej žalovaný v 2. rade viedol osobné motorové vozidlo po ul. Štefánikovej na ul. Laboreckú v H., kde bol hliadkou zastavovaný, na výzvu zastaviť nereagoval ani ju nerešpektoval a pokračoval v jazde smerom po ul. Hrnčiarskej na ul. Lesnú, kde bol zastavený a vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na alkohol, je v rozpore so *záznamom* spísaným hliadkou v zložení pprap. A. a stržm. P. zo dňa 2.4.2006, z ktorého vyplýva, že podozrivé vozidlo zn. Chevrolet Kalos EVČ H. sledovali v H. po ul. Štefánikovej na ul. Laboreckú, potom na ul. Hrnčiarsku až na ulicu Lesnú, kde ho zastavili kývaním červeným svetlom cez otvorené okienko zo svojho idúceho motorového vozidla, na tento pokyn im vodič zastavil a predložil im predpísané doklady. Uviedol, že napokon aj výrok rozhodnutia správneho orgánu, je v rozpore so *záznamom*, pretože z neho vyplýva, že vodič vozidla Chevrolet Kalos EVČ H. bol zastavovaný (nevedno akým spôsobom) na ul. Laboreckej na výzvu nereagoval a pokračoval v jazde po ul. Hrnčiarskej až na ul. Lesnú v H., kde bol hliadkou polície zastavený a podrobený vyšetreniu na alkohol dychovou skúškou. Tvrdenie súdu rozhodujúceho v 1. stupni, ktorý sa stotožnil s argumentáciou žalovaného v 1. rade, že tieto nepresnosti v opise skutku pri rozhodovaní o priestupku v správnom konaní nemali žiadny vplyv na naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. h), k), zákona o priestupkoch, považuje žalobca v príkrom rozpore s ust. § 3 ods. 4 správneho poriadku.

Taktiež vo svojom odvolaní žalobca poukázal na to, že správny orgán nevykonal dôkaz a to výsluch svedkov, ktorý navrhol žalovaný v 2. rade v sťažnosti proti rozhodnutiu OR PZ ODI H. č.p. ORP-P-79/DI-PR-2006-05-04 o zadržaní vodičského preukazu, ktoré malo preukázať jeho jednanie s členmi policajnej hliadky na ul. Lesnej. Z priestupkového spisu ani z rozhodnutia prvostupňového súdu nie je zrejmé, prečo považuje krajský súd taký postup (nečinnosť) správneho orgánu za zákonný. Záverom poukázal na záver formulovaný v rozsudku krajského súdu, že nie je pravdivé ani tvrdenie, že vo výpovediach hliadky sú podstatné rozpory, nakoľko nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a je so zadováženými dôkazmi v zjavnom rozpore.

Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zastáva názor, že rozhodnutie o priestupku č.p. ORP-P-113/DI-3-2006 zo dňa 14.7.2006 bolo vydané v súlade s ust. § 3 ods. 4 zákona o správnom konaní, t.j. že bolo vydané v súlade so zásadou materiálnej pravdy a na základe spoľahlivo zisteného stavu veci. Keďže žalobca v odvolaní neuvádza voči postupu prvostupňového správneho orgánu žiadne nové vecné skutočnosti oproti tým, ktoré už uviedol v žalobe o preskúmanie rozhodnutia o priestupku, zastáva žalovaný v 1. rade nemenné stanovisko a pridŕža sa svojho stanoviska k žalobe zo dňa 25.3.2009. Vzhľadom na uvedené žalovaný v 1. rade navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej

republiky odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/45/08 zo dňa 8.9.2009.

Žalovaný v 2. rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 Občiansky súdny poriadok, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250 ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil, keď oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk a na úradnej tabuli súdu.

Podľa ust. § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p. prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone.

Podľa ust. § 250b ods. 5 O.s.p. prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu.

Podľa ust. § 250 ods. 6 O.s.p. účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V predmetnej veci bolo žalobou prokurátora napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, ktorým rozhodol o priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Zákon o priestupkoch č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov upravuje konanie o priestupkoch v III. časti v ust. § 51 až 88.

Podľa ust. § 51 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa ust. § 34 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa ust. § 34 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

Podľa ust. § 2 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa ust. § 22 ods. 1. písm. h), k) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholického nápoja alebo inej návykovej látky, iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa ust. § 3 ods. 2 písm. c) zák. č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu, príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon.

Podľa ust. § 58 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona, tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku.

Podľa ust. § 58 ods. 4 písm. c) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení orgány Policajného zboru objasňujú priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a ďalšie priestupky proti poriadku v štátnej správe, ak boli spáchané na úseku štátnej správy v pôsobnosti Policajného zboru, ak uvedené priestupky nezistil alebo ich neobjasňuje orgán uvedený v odseku 2 alebo odseku 3 písm. b) až f).

Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. b) zák. č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách vodič nesmie viesť vozidlo bezprostredne po požití alkoholického nápoja alebo po užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by ešte mohol byť pod ich vplyvom.

Žalobca vo svojom odvolaní poukazuje na rozpor medzi správou o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zisteného pri výkone dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky zo dňa 2.4.2006 a záznamom spísaným hliadkou v zložení pprap. J. a stržm. M.P. a napokon aj na rozpor medzi záznamom a rozhodnutím o priestupku č.p. ORP-P-113/DI-3-2006 zo dňa 14.7.2006. Tieto rozpory považuje žalobca za natoľko zásadné, že vedú k porušeniu zásady materiálnej pravdy a sú s ňou v príkrom rozpore.

Zásada materiálnej pravdy (ust. § 3 ods. 4 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní) vyjadruje požiadavku, aby správny orgán úplne a presne zistil skutočný stav, t.j. všetky podstatné skutočnosti v súlade s príslušným hmotnoprávnym predpisom a zaobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie (ust. § 32 ods. 1 a ust. § 46 cit. zákona).

Zákon o priestupkoch č. 372/1990 Zb. umožňuje získavať podklady pre rozhodnutie ešte pred začatím konania a to v tzv. predprocesnom štádiu – objasňovanie priestupkov. V takom prípade postupuje správny orgán najmä podľa zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v rámci oprávnení pri objasňovaní priestupkov a v takom prípade je každý povinný uposlúchnuť výzvu, pokyn, príkaz a požiadavku policajta alebo strpieť výkon jeho oprávnení.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku vyplýva, že útvárom Policajného zboru v H. bolo zistené spáchanie priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. h) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, z ktorého je podozrivý I., nar. X., trvale bytom L.H. a to tak, že dňa 2.4.2006 viedol osobné motorové vozidlo Chevrolet Klas Kalos, EČ: H., keď bol na ul. Lesná v H. hliadkou zastavený a vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške, menovaný bol ochotný a bola mu nameraná hodnota 0,63mg/l alkoholu v krvi. Žalobcom poukázané rozpory v spôsobe a v mieste zastavenia nemali ani podľa odvolacieho súdu žiadny vplyv na naplnenie

skutkovej podstaty priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. h), k), zákona o priestupkoch. Z obsahu spisu vyplýva, že miesto zastavenia ul. Lesná v H., ani skutočnosť že išlo o osobu I., ktorý viedol osobné motorové vozidlo Chevrolet Klas Kalos, EČ: H. neboli sporné, boli zadokumentované príslušníkmi policajného zboru a odvolací súd sa stotožňuje s tým, že chyby v písaní, ktoré rozpor spôsobili je možné odstrániť.

Zo záznamu spísaného hliadkou v zložení pprap. J. a stržm. M.P. vyplýva, že po zastavení bol žalovaný v 2. rade vyzvaný, aby sa podrobil duchovej skúške na alkohol, ktorej sa odmietol podrobiť a preto bol hliadkou poučený, že má právo podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu a odberu krvi s čím súhlasil. Uvedenú skutočnosť nepopiera ani žalovaný v 2. rade vo svojej sťažnosti proti rozhodnutiu č.p. ORP-P-79/DI-PR-2006-05-04 zo dňa 3.5.2006 ako i vo vyjadrení k žalobe o preskúmanie rozhodnutia zo dňa 20.3.2009. Taktiež nie je sporné, že sa žalovaný v 2. rade nepodrobil vyšetreniu ani odberu krvi. Spornou zostala skutočnosť, že žalovaný v 2. rade po návrate spolu s hliadkou k odstavenému vozidlu na opätovnú výzvu hliadky odmietol dychovú skúšku na alkohol. Zo zápisnice o podaní vysvetlenia žalovaným v 2. rade zo dňa 16.5.2006 vyplýva, že popiera vykonanie dychovej skúšky a tvrdí, že dýchací prístroj v rukách nedržal ani do neho nefúkal. Naproti tomu zo záznamu spísaného hliadkou vyplýva, že žalovaný v 2. rade sa po návrate k vozidlu na výzvu podrobil dychovej skúške, pričom nafúkal 0,63 mg/l. Zápis o dychovej skúške však odmietol podpísať. Na mieste nezotrval a odišiel domov.

Vyhľadávacia zásada, ktorou je ovládané správne konanie je modifikovaná niektorými povinnosťami účastníkov, prípadne niektorými typmi správneho konania. Podľa zákona o priestupkoch sa priestupky prejednávajú z úradnej povinnosti, pričom podkladom na začatie konania je správa o objasňovaní priestupku. Táto zásada je modifikovaná právom obvineného z priestupku o.i. aj uplatňovať skutočností a dôkazy na jeho obhajobu. Pokiaľ osoba, proti ktorej sa konanie vedie tvrdí, že sa skutok, ktorého sa mala dopustiť odohral inak než je jej kladené za vinu a pritom nie sú prítomné žiadne objektívne okolnosti vylučujúce takúto verziu, je potrebné vykonať dôkazy, ktoré k preukázaniu svojich tvrdení navrhuje. Žalovaný v 2. rade počas celého konania nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie o tom, že dychovú skúšku nevykonal. Taktiež nevyvrátil zhodné tvrdenie členov policajnej hliadky o priebehu kontroly ani nepreukázal zjavné rozpory skutkového deja v jeho podstatných rysoch. Vzhľadom na uvedené ako i s prihliadnutím na zistený skutkový dej a obsah spisového materiálu je nepochybné, že správny orgán postupoval v súlade s právnymi predpismi a základnými zásadami konania.

K námietke uvedenej v odvolaní žalobcom o tom, že správny orgán nevykonal dôkaz a to výsluch svedkov, ktorý navrhol žalovaný v 2. rade v sťažnosti proti rozhodnutiu OR PZ ODI H. č.p. ORP-P-79/DI-PR-2006-05-04 o zadržaní vodičského preukazu, ktoré malo preukázať jeho jednanie s členmi policajnej hliadky na ul. Lesnej je nutné uviesť, že k zadržaniu vodičského preukazu žalovaného v 2. rade došlo v rámci predbežného opatrenia, kedy je policajt na základe ust. § 66 ods. 1 písm. b) zák. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak spôsobilosť vodiča viesť motorové vozidlo je znížená pozitívnym alkoholickým nápojom, užitím inej návykovej látky alebo liekov alebo úrazom, či chorobou tak, že by jeho ďalšou jazdou bola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky a to stále v predprocesnom štádiu a podľa osobitného zákona. V zmysle citovaného zákona sa na zadržanie vodičského preukazu podľa ust. § 66 ods. 4 citovaného zákona všeobecné predpisy o správnom konaní nepoužijú. Žalovaný v 2. rade v správnom konaní nenavrhol žiadnych svedkov, neučinil tak ani pri podaní vysvetlenia na útvare Policajného zboru a ani sa nezúčastnil prejednávania priestupku dňa 14.7.2006. Preto prvostupňový súd správne uvedenú skutočnosť v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval.

Najvyšší súd vzhľadom na uvedené skutočnosti nemá pochybnosti o dôslednom zistení skutočného stavu veci a správnych skutkových zistení a sa plne stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p.), viazaný pritom rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovaným preto, že im z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. novembra 2010

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth